

Ελαστικές σχέσεις εργασίας και απλήρωτες υπερωρίες, μισθοί μικρότεροι απ' το επίδομα ανεργίας, αλλά και ο φόβος της ανεργίας, της απόλυσης, ο φόβος μήπως το αφεντικό “δεν βγαίνει” και κλείσει την επιχείρηση... για να την ξανανοίξει με άλλους εργαζόμενους, ακόμα πιο φτηνούς και... ευέλικτους· η καθημερινή ένταση για να βγει περισσότερη δουλειά, τα εργατικά “ατυχήματα”, ο ασφυκτικός έλεγχος από το αφεντικό, τον προϊστάμενο, τον μάνατζερ· οι επίσης καθημερινές προσβολές και οι απειλές από το αφεντικό... Απόγνωση, αγωνία, στενοχώρια.

Μέσα σ' αυτές τις εργασιακές συνθήκες νιώθουμε συχνά ανήμποροι κι αβοήθητοι, νιώθουμε να μας συνθλίβει ένας μηχανισμός που στήθηκε εναντίον μας από τους εργοδότες, από το κράτος και τις κυβερνήσεις που δουλεύουν γι' αυτούς, από τους νόμους που ψηφίζονται γι' αυτούς, απ' τους ελεγκτικούς μηχανισμούς που αδιαφορούν για την τήρηση των ελάχιστων πια νόμων που προστατεύουν την εργασία. Νιώθουμε ντροπή που δεν μπορούμε να αντιδράσουμε, να πούμε αυτό που αισθανόμαστε, να εκδηλώσουμε την οργή μας για τις καθημερινές αδικίες που βιώνουμε.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες πολλές φορές ξεχνάμε ότι κι εμείς έχουμε όπλα και μάλιστα πιο δυνατά από τα όπλα των αφεντικών μας. Το όπλο της **αλληλεγγύης** μας, της ενότητάς μας, του να σταθούμε **ο ένας δίπλα στον άλλο** και **να παλέψουμε μαζί** για όλα αυτά που χρειαζόμαστε.

Ξεχνάμε πολλές φορές ότι μέσα στις καταθλιπτικές συνθήκες που επικρατούν σε κάθε εργασιακό χώρο μπορούμε να ξαναβρούμε τη χαρά του να παλεύει ο ένας για τον άλλο, να ξαναβρούμε την ταξική μας περηφάνεια αντιμετωπίζοντας ενωμένοι κι ενωμένες τις επιθέσεις που δεχόμαστε και να νικάμε.

Για εμπειρίες **ταξικής ενότητας, αντίστασης κι αλληλεγγύης** μέσα στους εργασιακούς χώρους θα συζητήσουμε την **Κυριακή 29 Απριλίου στην Εργατική Λέσχη Καλλιθέας**. Θα μιλήσουν εργαζόμενοι από τα **Public, την VresNet και την Teleperformance**.

1η Μάη, όλοι και όλες στη διαδήλωση για την Εργατική Πρωτομαγιά